

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Bumbuleac Ion, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 16 decembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

Bumbuleac Ion Valentin, născut la 14 decembrie 1980, originar și domiciliat în r-nul Cimișlia, s. Hîrtop.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 06.10.2015-16.12.2015 (*prima instanță*)
2. 22.01.2016-15.02.2016 (*instanța de apel*)
3. 19.04.2016-25.05.2016 (*instanța de recurs*)

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 16 decembrie 2015, Bumbuleac Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Bumbuleac Ion, la 12 august 2015, aproximativ la orele 20:00 – 21:00, conștientizând caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale intenționate, îndreptate la săvârșirea actelor de violență asupra membrilor familiei, fiind în stare de ebrietate alcoolică, afându-se în casa părintească, situată în s. Hîrtop, r-nul Cimișlia, împreună cu mama sa, Bumbuleac Anastasia, cu care locuia în aceeași gospodărie, în urma consumului în comun a băuturilor alcoolice, între ei a apărut un conflict, în timpul căruia Bumbuleac Ion intenționat a izbit-o pe mama sa și ea a căzut jos, lovindu-se cu picioarele de masa aflată în odaia ce servește dormitor, ulterior Bumbuleac Ion a ieșit în curtea casei de unde a luat o bucată de placă metalică de formă alungită cu un capăt ascuțit, cu care a intrat în casă și i-a aplicat Anastasiei Bumbuleac, cu placa metalică, o lovitură în regiunea gâtului și mai multe lovituri în regiunea

coastelor, cauzându-i vătămări corporale sub formă de echimoze pe față, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, fractura coastelor II, III, IV, IX din stânga, cu revărsări sangvine roșii-brune în țesuturile moi adiacente, ce se califică ca vătămare corporală medie, după ce a încuiat-o în casă, leziunile cauzate provocând decesul Anastasiei Bumbuleac, aceasta fiind depistată la 15.08.2015, încuiată în casa de locuit.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, cu achitarea inculpatului.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- în cadrul cercetării judecătorești, acuzarea nu a prezentat suficiente probe care ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii ce i se impută, sentința fiind bazată pe presupuneri;

- fiind audiat în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul și-a recunoscut parțial vinovăția, comunicând că la 12.08.2015, în timpul conflictului apărut între el și mama sa în urma consumului comun de alcool, a izbit-o și ea a căzut jos, lovindu-se de o masă aflată în odaia în care ei se aflau, inculpatul ulterior a ieșit din casă și a plecat, iar mama sa a rămas în casă; totodată, inculpatul a declarat că nu a aplicat careva lovituri mamei sale și consideră că leziunile corporale depistate au fost cauzate de cădere, când ultima a căzut de pe prisă în gospodăria lui Haruța Victor;

- nu a fost dovedit faptul că anume inculpatul a cauzat leziunile corporale, iar calificarea acțiunilor acestuia este incorectă și nu întrunește semnele calificative ale infracțiunii incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, pronunțată integral la 29 februarie 2016, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către instanța de fond, nefiind constatate temeiuri de casare a sentinței.

Instanța de apel a constatat că, deși inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, aceasta se confirmă deplin prin probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce coroborează între ele, și anume:

- declarațiile succesului victimei, Bumbuleac N. (f.d. 169-170, vol. I);

- declarațiile martorilor Damaschin V. (f.d. 171-172, vol. I), Haruța I. (f.d. 173-174, vol. I), Plaxivaia M. (f.d. 176, vol. I), Gușilic N. (f.d. 182, vol. I), Moroza D. (f.d. 183, vol. I), Calestrov P. (f.d. 184, vol. I);

- plângerea lui Bumbuleac N., nr. 529 din 15.08.2015 (f.d. 4, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul din data de 15.08.2015 (f.d. 8-17, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015 (f.d. 48-50, vol. I);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală nr. 760A din 22.09.2015 (f.d. 59-61, vol. I);

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii, din 03.09.2015 (f.d. 43, vol. I).

Instanța de apel a respins argumentele apărării privitor la faptul că inculpatul nu a aplicat careva lovituri lui Bumbuleac A., or aceste alegații vin în contradicție cu toate materialele cauzei, inclusiv și cu cele indicate de însuși inculpat în instanța de fond, care a recunoscut că în ziua de 12 august 2015 a izbit-o pe mama sa, aceasta căzând jos și lovindu-se de masă.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpatul, atât la urmărirea penală și în instanța de fond, cât și în instanța de apel, a declarat că a zgârâiat-o pe mama sa cu o rangă de metal în regiunea gâtului și a coastelor, iar în opinia instanței de apel, faptul provocării vătămarilor corporale, constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015, se confirma și prin declarațiile succesului victimei, Bumbuleac N. și cele ale martorilor Damaschin V., Haruța I., Gușilic N. și Moroza D., date în instanța de fond, care au declarat că inculpatul în repetate rânduri aplica violența fizică asupra mamei sale, fiind anterior condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În același context, instanța de apel a menționat că provocarea anume de către inculpat a leziunilor corporale constatate pe corpul defunctei Bumbuleac A. se confirmă și prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii, din 03.09.2015, din conținutul căruia rezultă că inculpatul a recunoscut că a lovit-o pe mama sa, Bumbuleac A., cu un obiect de metal în regiunea gâtului, de unde a început a sângera și în regiunea coastelor, iar pentru ca nimeni să nu observe cele întâmplate, a încuiat ușa.

Suplimentar, instanța de apel a reținut că faptul aplicării anume de către inculpat a violenței fizice asupra lui Bumbuleac A. este probat și prin comportamentul postinfracțional al acestuia, care s-a manifestat prin faptul că inculpatul a încuiat ușa, până la depistarea cadavrului nu a dormit acasă, înnoptând la consăteni, spunând vecinilor și rudelor că nu cunoaște unde este mama sa, iar după cum afirma martorul Calestrov P., inculpatul era palid, avea frică și tremura.

Instanța de apel a respins argumentul precum că leziunile corporale depistate la victimă au fost provocate prin cădere de pe prispa din gospodăria lui Haruța V. or, conform concluziei din raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015, a fost exclusă versiunea producerii leziunilor corporale la cădere unică, de pe același plan.

Cu referire la pedeapsa aplicată inculpatului, instanța de apel a reținut că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, la stabilirea categoriei pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este deosebit de gravă, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, care se caracterizează negativ, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența circumstanței agravante – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, de condițiile de viață ale familiei vinovatului, precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, pedeapsa aplicată de către instanța de fond fiind legală, echitabilă și individualizată.

Instanța de apel a conchis că instanța de fond a analizat în mod obiectiv cumulul de probe, conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală și din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, stabilind corect situația de fapt și dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corectă, conform art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, după indicii *violență în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru de familie asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.*

5. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recurs de avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului, depus la 30 martie 2016, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu dispunerea achitării inculpatului. În motivarea cererii, recurentul a invocat următoarele:

- concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015, și anume că „localizarea și caracterul morfologic al leziunilor corporale constatate pe corpul lui Bumbuleac A. exclud producerea acestora în rezultatul căderii unice, dar nu se exclude producerea acestora la cădere repetată de la înălțimea corpului, și anume pe treptele scărilor, luptă corporală...” confirmă în mod incontestabil declarațiile inculpatului date în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond și de apel, potrivit cărora el nu a aplicat careva lovituri mamei sale și consideră că ultima a căzut de pe prispă în gospodăria lui Haruța V., el doar a izbit-o și ea a căzut în timpul conflictului apărut între ei, lovindu-se de masa amplasată în odaia în care se aflau, după aceasta inculpatul a ieșit din casă și a plecat, iar mama sa a rămas în casă;

- nu a fost dovedit faptul că anume inculpatul a cauzat mamei sale leziuni corporale, probele acumulate fiind insuficiente pentru a demonstra acest fapt, astfel fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate;

- instanța de apel a interpretat eronat, unilateral și subiectiv circumstanțele de fapt ale cauzei și declarațiile martorilor și ale inculpatului, pornind de la ideea preconcepută că inculpatul este vinovat de săvârșirea faptei incriminate.

6. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat, din motiv că recurentul solicită reaprecierea

probelor, iar instanța de apel, la examinarea cauzei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 26-27, 93-101 Cod de procedură penală, iar în baza probelor acumulate, în mod just s-a reținut starea de fapt și de drept pe cauză, acțiunile inculpatului fiind încadrate în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că argumentele recurentului vizează aprecierea, de către instanțele de fond și apel, a probelor puse la baza condamnării inculpatului, critici pe care instanța de recurs le consideră neîntemeiate, din următoarele considerente.

Astfel, examinând motivele invocate de recurent, Colegiul penal menționează că critica aprecierii probelor, care în mod implicit presupune o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate constitui temei pentru a interveni în soluția adoptată de către instanța de apel, în sensul casării deciziei atacate, or reaprecierea probelor nu constituie temei pentru recurs, nefiind prevăzută în conținutul art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs.

În același context, temeiul pentru recurs invocat de recurent, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii, este unul neîntemeiat în opinia instanței de recurs, deoarece este invocat în mod subsidiar criticii aprecierii probelor, pe care Colegiul penal, după cum s-a menționat, o consideră inadmisibilă *de jure*.

În susținerea poziției respective, Colegiul penal reține ca fiind întemeiate și convingătoare concluziile instanței de apel, referitoare la vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate. Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel a respins argumentat invocările apărării, potrivit cărora inculpatul nu a aplicat careva lovituri lui Bumbuleac A., or aceste alegații vin în contradicție cu toate materialele cauzei, inclusiv și cu cele indicate de însuși inculpat în instanța de fond, care a recunoscut că în ziua de 12 august 2015 a izbit-o pe mama sa, aceasta căzând jos și lovindu-se de masă.

În opinia instanței de apel, la care se raliază și instanța de recurs, faptul provocării anume de către inculpat a leziunilor corporale mamei sale, Bumbuleac A., constatate prin raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015, se confirma nu numai prin declarațiile inculpatului, care la urmărirea penală și în instanțele de fond și apel a declarat că a zgârâiat-o pe mama sa cu o rangă de metal în regiunea gâtului și a coastelor, ci și prin declarațiile succesului victimei, Bumbuleac N. și cele ale martorilor Damaschin V., Haruța I., Gușilic N. și Moroza D., date în instanța de fond,

care au declarat că inculpatul în repetate rânduri aplica violența fizică asupra mamei sale, fiind anterior condamnat în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Totodată, provocarea anume de către inculpat a leziunilor corporale mamei sale, în opinia instanței de apel, se confirma și prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor învinuitului la locul infracțiunii, din 03.09.2015, din conținutul căruia rezultă că inculpatul a recunoscut că a lovit-o pe mama sa, Bumbuleac A., cu un obiect de metal în regiunea gâtului, de unde a început a sângera și în regiunea coastelor, iar pentru ca nimeni să nu observe cele întâmplate, a încuiat ușa.

În același context, în opinia instanței de apel, aplicarea anume de către inculpat a violenței fizice asupra mamei sale este probată și prin comportamentul postinfracțional al acestuia, care s-a manifestat prin faptul că inculpatul a încuiat ușa, până la depistarea cadavrului nu a dormit acasă, înnoptând la consăteni, spunând vecinilor și rudelor că nu cunoaște unde este mama sa, iar după cum afirma martorul Calestrov P., inculpatul era palid, avea frică și tremura.

Totodată, instanța de recurs va respinge argumentele recurentului, privind faptul că concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 297D din 15.08.2015, și anume că “nu se exclude producerea acestora (leziunilor) la cădere repetată de la înălțimea corpului, și anume pe treptele scărilor, luptă corporală...” confirmă în mod incontestabil declarațiile inculpatului date în cadrul cercetărilor judecătorești în instanța de fond și de apel. Asupra acestei chestiuni instanța de apel s-a expus motivat, stabilind că concluzia raportului de expertiză medico-legală menționat, prin care a fost exclusă versiunea producerii leziunilor corporale la cădere unică, de pe același plan, combate versiunea căderii părții vătămate de pe prispa din gospodăria cet. Haruța V., după cum invoca inculpatul în versiunea sa.

Colegiul penal constată că instanța de apel, la rândul său, a considerat că instanța de fond a analizat în mod obiectiv cumulul de probe, conform prevederilor art. 95, 101 Cod de procedură penală și din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, stabilind corect situația de fapt și dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corectă, conform art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, după indicii *violență în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru de familie asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei*, poziție pe care instanța de recurs o susține pe deplin.

În contextul celor constatate, instanța de recurs conchide că argumentele recurentului sunt nemotivate, iar temeiul pentru recurs, invocat de recurent, nu și-a găsit confirmare, astfel lipsind alte temeuri de implicare în soluția instanței de apel. Din aceste considerente, Colegiul penal consideră că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Brașoveanu Renata în numele inculpatului Bumbuleac Ion, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2016, în cauza penală în privința lui ***Bumbuleac Ion Valentin***, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 24 iunie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru